

Черевичок Софійки

by Дарія Віталіївна Олішевська

У сонячному дитячому садку всі готувалися до свята танців. Дівчатка приміряли яскраві спіднички, а хлопчики з гордістю приміряли капелюхи. Тільки Софійка сиділа на лавці, сумно дивлячись на свій блискучий черевичок.

Черевичок був особливим, він допомагав Софійці тримати рівновагу. Дівчинка боялася, що інші діти будуть сміятися, не зможе танцювати, як усі. Вона відчувала себе самотньою серед веселоців.

Вихователька, побачивши сум Софійки, лагідно усміхнулася. Вона запропонувала створити танець, у якому кожен рух буде особливим, як і черевичок Софійки. Діти з захопленням підтримали ідею.

Діти почали вигадувати нові рухи. Петрик стрибав, як жабка, Марійка крутилася, ніби соняшник. А Софійка, зосереджено, робила плавні рухи ногою, показуючи, як її черевичок дарує їй відчуття польоту.

Настав день свята. Усі діти з нетерпінням чекали на виступ. Коли зазвучала музика, Софійка, сяючи, вийшла на сцену. Її рухи були ніжні та чарівні, а танець називався «Дружба».

Після виступу зал вибухнув оплесками. Діти кричали: «Софійка — справжня зірка!» Дівчинка посміхнулася своєму черевичку: «Ми змогли разом!» Тепер вона знала, що бути собою – це найпрекрасніше.